

Kim Dzong Il

„Konsekwentnie wcielać w życie testament Wielkiego wodza
towarzysza Kim Ir Sena w sprawie zjednoczenia Ojczyzny”

Wkrótce nasz naród będzie obchodził pięćdziesiątą drugą rocznicę wyzwolenia Ojczyzny — tego historycznego dnia, kiedy to wielki wódz towarzysz Kim Ir Sen otworzył drogę do odrodzenia, narodu.

Z okazji tej daty nasz naród z serdecznym wzruszeniem wspomina o niestrudzonych wysiłkach i ogromnych zasługach otaczanego czią wódza, który po wyzwoleniu kraju poświęcił pół wieku sprawie przywrócenia jedności Ojczyzny.

Zjednoczenie Ojczyzny było największym zadaniem jego całego życia, jego żarliwym marzeniem. Największym bólem przejmowało go nieszczęście przeżywane przez nasz naród - rozdzielenie kraju - i do ostatnich chwil swojego życia poświęcał wszystkie swoje siły i energię w imię tego, aby przekazać przyszłym pokoleniom zjednoczoną Ojczyznę.

Urzeczywistnienie wielkiego dzieła zjednoczenia Ojczyzny zgodnie ze wzniosłymi zamierzeniami otaczanego czią towarzysza Kim Ir Sena - to rewolucyjne zadanie naszej partii, naszego narodu, to nasz obowiązek, to spoczywająca na naszym pokoleniu święta powinność narodowa. Niezależnie od jakichkolwiek barier i przeszkód wznoszących się na drodze do przywrócenia jedności Ojczyzny powinniśmy wcielać w życie pozostawiony nam testament wielkiego wodza w sprawach zjednoczenia naszego kraju, zrealizować z

honorem obowiązek i powinność naszego pokolenia wobec narodu, wobec Ojczyzny.

Wielki wódz towarzysz Kim Ir Sen - to słońce naszego narodu, to gwiazda przewodnia w dziedzinie przywrócenia jedności Ojczyzny. Poświęcił on całe swoje życie interesom Ojczyzny i narodu, dokonał nie przemijających wielkich czynów w walce o zjednoczenie naszej Ojczyzny. Wybitne idee i wspaniałe kierownictwo otaczanego czcياً towarzysza Kim Ir Sena otworzyły drogę do zjednoczenia Ojczyzny, ukierunkowały tę walkę na zwycięską drogę, stwarzając w ten sposób trwałą, podstawę dla jej doprowadzenia do końca, nakreśliły świetlane perspektywy na tej drodze.

Problem przywrócenia jedności naszej Ojczyzny powstał wraz z zakończeniem się drugiej wojny światowej jako rezultat rozdzielenia terytorium kraju na dwie części, które zostały narzucone przez siły zewnętrzne. Licząca pół wieku historia rozdzielenia kraju na Północ i Południe - to historia walki między dwiema zmagającymi się wzajemnie ze sobą liniami - zjednoczenie lub rozłam, patriotyzm lub zdrada Ojczyzny, to historia zwycięskich wysiłków sił patriotycznych dążących do przywrócenia jedności Ojczyzny.

Od pierwszego dnia rozdzielenia kraju wielki wódz towarzysz Kim Ir Sen określił jego ponowne zjednoczenie jako największe zadanie narodowe. Niezmiennie realizował on linię, na utworzenie jednej Korei, linię na przywrócenie jedności kraju, mądrze kierował walką o wcielenie jej w życie, rozwinął i rozszerzył tę walkę w ruch o charakterze ogólnonarodowym.

Linia na przywrócenie jedności Ojczyzny, którą nakreślił i której niezmiennie bronił wielki wódz, to od początku do końca linia na samodzielność narodową, mającą na celu osiągnięcie pełnej suwerenności i niezawisłości kraju i narodu, jest ona przepełniona szczerym uczuciem miłości do swojej Ojczyzny i narodu

oraz ukierunkowana na pomnażanie bogactwa i potęgi, na rozwijanie zjednoczonej Ojczyzny, rozkwit całego narodu. Zagadnienie ponownego zjednoczenia naszego kraju polega w istocie rzeczy na tym, aby położyć kres panowaniu i ingerencji sił zewnętrznych w Korei Południowej, zapewnić suwerenne prawa narodu w skali całego kraju i po przywróceniu przerwanych żywotnych więzi rozdzielonego narodu doprowadzić do narodowego zespolenia Koreańczyków jako jednego narodu. Nasz naród koreański przez tysiące lat zamieszkiwał jedno wspólne terytorium jako jeden naród. Pozostając nadal rozdzielonym przez siły zewnętrzne na dwie części nie zdoła on uniknąć nieszczęść i klęsk narodowych, nie uwolni się od panowania i ujarznienia przez siły zewnętrzne. Tylko zjednoczenie stanowi jedynie słuszną drogę - drogę prowadzącą do ugruntowania się w pełni suwerenności kraju i narodu, zachowania honoru i godności narodu, pomnażania bogactwa i potęgi Ojczyzny i narodu, ich rozkwitu. Linia na zjednoczenie kraju stanowi odzwierciedlenie zasadniczych interesów i wymogów naszego narodu, odpowiada jego jednomyślnym marzeniom i dążeniom i dlatego spotyka się z absolutnym poparciem ze strony całego narodu koreańskiego.

W najtrudniejszych i najbardziej skomplikowanych okolicznościach, kiedy południowa część kraju została okupowana przez amerykańskich imperialistów, kiedy nie ustawały akcje prowadzone przez wewnętrznych i zewnętrznych rozłamowców, wymierzone przeciwko zjednoczeniu kraju, szanowany towarzysz Kim Ir Sen stanowczo i niezachwianie bronił swojej linii na zjednoczenie, aktywnie kierował ruchem zmierzającym do jego zrealizowania.

Wielki wódz umacniał północną część kraju, przekształcając ją w ostoję przywrócenia jedności Ojczyzny, czynił wszystko, aby naród Północy ani na chwilę nie zapomniał o braciach i siostrach na Południu, udzielał aktywnego poparcia i pomocy ich patriotycznej walce o samodzielność, demokrację,

zjednoczenie Ojczyzny. Udaremniając na każdym kroku knowania i machinacje podejmowane przez wewnętrznych i zewnętrznych rozłamowców, które były wymierzone przeciwko zjednoczeniu, zapewnił on nieustanne umacnianie i rozwijanie ruchu na rzecz zjednoczenia. W surowym okresie zaraz po wyzwoleniu kraju, kiedy w Korei Południowej przeprowadzane były pod szyldem ONZ „separatystyczne wybory” i sfabrykowany został „separatystyczny rząd”, nie kto inny, jak nasz ukochany wódz, stał się inicjatorem zwołania historycznej Wspólnej Narady przedstawicieli partii politycznych i organizacji społecznych Korei Północnej I Południowej, organizował ogólnonarodową walkę o pokrzyżowanie knowań ze strony służalców i zdrajców zmierzających do rozdzielenia narodu, wezwał cały naród do walki o udaremnienie machinacji rozłamowców dążących do utworzenia „dwóch Korei” w tym czasie, kiedy w kraju toczyła się ostra walka, kiedy zmagaly się ze sobą dwie linie - czy ma istnieć jedna Korea, czy „dwie Koree”. To właśnie on, nasz ukochany wódz, otworzył drogę do dialogu i pertraktacji pomiędzy Północą i Południem, istniejącymi we wzajemnym wyobcowaniu, a dzięki podpisaniu Wspólnego Oświadczenia i porozumień między nimi stworzył nową sytuację w ruchu na rzecz zjednoczenia Ojczyzny. Dla wielkiego wodza żywiącego najgłębsze uczucie miłości do Ojczyzny i narodu nie było ani jednego spokojnego dnia, kiedy nie myślałby o zjednoczeniu Ojczyzny, nie było ani chwili, która byłaby krótkim wytchnieniem od tej troski.

Towarzysz Kim Ir Sen energicznie pracował nad umacnianiem międzynarodowego poparcia i solidarności z naszym ruchem zmierzającym do zjednoczenia Ojczyzny. Dzięki jego aktywnej działalności na płaszczyźnie polityki zagranicznej jedynie słuszna linia naszej partii na zjednoczenie Ojczyzny stała się szeroko znana w kołach politycznych i społecznych oraz w środowisku publicystów wielu krajów świata, zwiększyło się zainteresowanie kół międzynarodowych problemem przywrócenia jedności Korei, przybierała na sile aktywność poparcia i solidarności ze strony opowiadających się za

postępem narodów świata z naszym ruchem na rzecz przywrócenia jedności Ojczyzny.

Właśnie dzięki temu, że szanowany wódz towarzysz Kim Ir Sen, niezmiennie przestrzegając linii na zjednoczenie Ojczyzny, dokładał ogromne wysiłki do jego urzeczywistnienia i dokonał wielkich czynów na tej drodze, ruch na rzecz zjednoczenia nieustannie się rozwijał mimo obstrukcyjnych machinacji prowadzonych przez rozłamowców, rozszerzał się i umacniał, stając się ruchem niepokonanym. Dążenie narodu do przywrócenia jedności Ojczyzny przybiera z każdym dniem na siłę, wszyscy Koreańczycy - na Północy, na Południu i za granicą - przyłączają się do ruchu na rzecz zjednoczenia, który stał się dzisiaj ruchem ogólnonarodowym - powszechnym i potężnym. Jego rozwój odbywa się w atmosferze uwagi ze strony całego świata, poparcia i solidarności ze strony narodów postępowych. Już sam przez się ten fakt świadczy o wspaniałym zwycięstwie linii na zjednoczenie nad linią nad rozłamek.

Wielki wódz towarzysz Kim Ir Sen opracował trzy karty zjednoczenia Ojczyzny, w których zawarte są podstawowe zasady i drogi prowadzące do jego osiągnięcia, oraz stworzył wytyczne działania na rzecz zjednoczenia kraju.

Samodzielność, pokojowe zjednoczenie, wielka konsolidacja narodowa - te trzy zasady mają fundamentalne znaczenie w dziedzinie przywrócenia jedności Ojczyzny, określając zasadnicze pozycje i podstawowe drogi rozwiązania problemu przywrócenia jedności kraju siłami swojego narodu zgodnie z jego wolą i interesami. Trzy zasady zjednoczenia Ojczyzny - to wielki ogólnonarodowy program zjednoczenia, który Północ i Południe potwierdziły we Wspólnym Oświadczeniu z dnia 4 lipca i który uroczystie proklamowały wobec całego świata.

Program wielkiej konsolidacji całego narodu dla zjednoczenia Ojczyzny, składający się z dziesięciu punktów - to polityczny program umacniania własnych sił w celu zjednoczenia Ojczyzny na bazie zespolenia całego narodu. W programie tym zostały scharakteryzowane w sposób wszechstronny cel wielkiej konsolidacji narodowej oraz podstawa ideowa, zasady i drogi konsolidacji.

Propozycja utworzenia Demokratycznej Konfederacyjnej Republiki Korio zawiera plan utworzenia zjednoczonego państwa wraz z jego ogólnymi cechami oraz drogi realizacji tego planu. Nakreślono w niej podstawowe drogi najbardziej sprawiedliwego i przeprowadzonego bez przeszkód przywrócenia jedności kraju na podstawie wzajemnego uznania przez Północ i Południe ideologii i systemów politycznych istniejących obecnie w obydwóch częściach kraju.

Trzy zasady zjednoczenia Ojczyzny, Program wielkiej konsolidacji całego narodu składający się z dziesięciu punktów, propozycja utworzenia DKRK - to trzy karty zjednoczenia Ojczyzny, w których towarzysz Kim Ir Sen w sposób wszechobejmujący usystematyzował i uogólnił podstawowe zasady i drogi przywrócenia jedności Ojczyzny na podstawie wielkich idei Dżucze oraz cennego doświadczenia, które zdobył w toku walki o przywrócenie jedności Ojczyzny. Czerwoną nicią przewija się w trzech kartach duch narodowej samodzielności, którego zwolennicy uważają za żywotnie ważny czynnik prawo do samodzielności i godności narodu. Zostały w nich ucieleśnione szlachetne uczucie miłości do swojej Ojczyzny i narodu, dążenie do przywrócenia jedności Ojczyzny drogą pokojową, na bazie pojednania Północy i Południa oraz wielkiej konsolidacji całego narodu. Trzy karty zawierają propozycję najbardziej sprawiedliwej i racjonalnej drogi jaknajszybszego zjednoczenia Ojczyzny w sposób zgodny zarówno z realnymi warunkami naszego kraju, w którym na

Północy i Południu istniały przez długi czas różniące się wzajemnie od siebie ideologie i systemy polityczne, jak i z jednymi dążeniami całego narodu, który gorąco pragnie przywrócenia jedności kraju.

Dzięki wysunięciu przez wielkiego wodza trzech kart zjednoczenia Ojczyzny nasz naród, widząc przed sobą jasne cele i kierunek jego osiągnięcia, potrafił zdecydowanie i energicznie prowadzić wytrwałą walkę o zjednoczenie Ojczyzny, zyskał możliwość pomyślnego urzeczywistnienia zespolonymi siłami najgłębszego marzenia o przywróceniu jedności. Właśnie te trzy karty stanowią sztandar zjednoczenia Ojczyzny, najbardziej sprawiedliwy i realny bojowy program samodzielnego i pokojowego ponownego zjednoczenia Ojczyzny.

Wielki wódz towarzysz Kim Ir Sen zjednoczył cały naród pod sztandarem wielkiej konsolidacji narodowej, stworzył i jeszcze bardziej umocnił nasze własne siły dla zjednoczenia Ojczyzny.

Podmiotem przywrócenia jedności Ojczyzny jest nasz naród, a jego siła leży w wielkiej konsolidacji. Niezawodne przygotowanie własnych sił dla zjednoczenia Ojczyzny - oto w czym zawarta jest niewzruszona gwarancja zwycięskiego urzeczywistnienia dzieła przywrócenia jedności Ojczyzny.

Traktując miłość do Ojczyzny i ducha narodowej samodzielności jako fundament narodowej konsolidacji, towarzysz Kim Ir Sen wysunął jako zasadę wielkiej narodowej konsolidacji podporządkowanie wszystkiego sprawie zjednoczenia niezależnie od różnic w ideologii i ideałach, w poglądach politycznych i wyznaniach. Odnosząc się z wysoką wielkodusznością i serdecznością do ludzi dążących do zjednoczenia, wprowadził on ich wszystkich, niezależnie od ich dotychczasowego życia, na patriotyczną drogę zjednoczenia. Wódz sformułował hasło narodowej konsolidacji w następujących słowach: „Kto ma siłę - niechaj pomoże siłą, kto ma wiedzę - wiedzą, a kto ma

pieniądze - pieniędzmi!", dążąc do tego, aby wszystkie warstwy ludności Korei, żywiące uczucie miłości do Ojczyzny i narodu, wносиły swój wkład do dzieła jej zjednoczenia. Idee i ideały wielkiej konsolidacji narodowej, opracowane przez wielkiego wodza, jego głęboka miłość do człowieka i do swego narodu stanowiły źródło sił, które pozwalały wszystkim rodakom naszym śmiało wkroczyć na drogę narodowego zespolenia i przywrócenia jedności kraju.

Przywiązując ogromne znaczenie do formowania ogólnonarodowego jednolitego frontu, towarzysz Kim Ir Sen energicznie kierował pracą nad jednoczeniem sił występujących na rzecz zjednoczenia na Północy i Południu kraju i poza jego granicami. Na podstawie doświadczenia w tworzeniu jednolitego antyjapońskiego frontu narodowego, uzyskanego w okresie rewolucyjnej walki przeciw japońskim imperialistom, wielki wódz opracował linie na utworzenie wielkiego jednolitego frontu narodowego dla zjednoczenia Ojczyzny i mądrze kierował wcielaniem tej Unii w życie. Dzięki temu został dokonany wielki krok naprzód w pracy nad zespoleniem organizacyjnym rodaków na Północy i Południu kraju oraz poza jego granicami pod sztandarem zjednoczenia. Ruch na rzecz przywrócenia jedności rozszerzał się i rozwijał jako ruch ogólnonarodowy i jak nigdy dotychczas przybrało na sile dążenie narodu do przywrócenia jedności kraju. W takiej sytuacji została zwołana ogólnonarodowa konferencja, w której brali udział rodacy z Północy, Południa oraz z zagranicy, narodziła się Ogólnonarodowa Liga na rzecz Zjednoczenia Ojczyzny, będąca odzwierciedleniem woli wszystkich rodaków do zjednoczenia. Utworzenie OLZO było ważnym sukcesem odniesionym w toku umacniania własnych sił zjednoczenia Ojczyzny i wzniesieniem się ruchu na rzecz przywrócenia jedności na nowy wyższy poziom.

Dzisiaj nasze własne patriotyczne siły zjednoczenia rozszerzają się i umacniają w skali ogólnonarodowej - i na Północy, i na Południu, i za granicą, jednocząc

jeszcze silniej swoje szeregi. Postępują one energicznie naprzód, ku samodzielnemu i pokojowemu zjednoczeniu Ojczyzny, mając przewagę nad rozłamowymi siłami służalców i zdrajców.

Niepospolite osiągnięcia wielkiego wodza towarzysza Kim Ir Sena w waice o zjednoczenie Ojczyzny stanowią bezcenną spuściznę, którą pozostawił on naszemu narodowi i naszej partii, są niezawodną podstawą dla urzeczywistnienia wielkiego dzieła przywrócenia jedności Ojczyzny. Jego wysiłki poniesione w ciągu całego jego życia poświęconego Ojczyźnie i narodowi oraz jego wielkie zasługi w świętym dziele zjednoczenia i osiągnięcia niezawisłości Ojczyzny pozostaną po wieczne czasy wspaniałą kartą w jej kronice historycznej.

Kontynuować walkę o zjednoczenie kraju rozpocząć i prowadzoną pod kierownictwem wielkiego wodza towarzysza Kim Ir Sena i osiągnąć zjednoczenie za wszelką cenę za życia naszego pokolenia - takie jest niewzruszone zdecydowane stanowisko naszej partii, taka jest rewolucyjna wola naszego narodu.

Rozdzielenie terytorium państwowego i rozłam narodu, trwające już przez przeszło pół stulecia, stanowią przeszkodę dla jednolitego rozwoju naszego narodu, który ma za sobą prastarą, liczącą pięć tysięcy lat historię, przysparzają całemu naszemu narodowi niezliczonych nieszczęść i cierpień. Jeżeli przywrócenie jedności kraju nie zostanie osiągnięte za życia naszego pokolenia, to tragedia rozłamu narodowego stanie się udziałem także dorastającego obecnie naszego nowego pokolenia a między Północą i Południem zaniknie narodowa wspólnota.

Nie jest przy tym wykluczona także i taka możliwość, że nasz naród pozostanie na wieki rozdzielony na dwie części. A nastąpi to w tym czasie, kiedy runą! system kolonialny imperializmu, kiedy znajdujące się pod jego uciskiem kraje i narody kroczą drogą samodzielności i niezawisłości. Właśnie w tym czasie siły zewnętrzne podeptały suwerenność naszego narodu, który ceni jak źrenice oka swoją godność i honor. Jest to dla narodu hańba nie do zniesienia.

Musimy za wszelką cenę doprowadzić do zjednoczenia Ojczyzny, o którym marzył przez całe życie szanowany towarzysz Kim Ir Sen i które jest żywotnie ważnym żądaniem narodu. Przywrócenie jedności Ojczyzny to nasze największe zadanie narodowe, którego rozwiązanie nie może być dalej odwlekane. Powinniśmy za wszelką cenę zjednoczyć Ojczyznę i położyć kres tej haniebnej historii -tragedii rozłamu narodowego. Dokonując zjednoczenia Ojczyzny jesteśmy zobowiązani ocalić los kraju uwalniając go od krytycznego położenia, pozostawić naszym potomkom jednolitą Koreę, obronić i podnieść godność i honor naszego narodu.

Aby przywrócić jedność Ojczyzny należy strzec i zachować nieśmiertelne osiągnięcia, wielkiego wodza towarzysza Kim Ir Sena odniesione przez niego na przestrzeni całego życia w tej dziedzinie oraz konsekwentnie wcielać w życie linię i kurs na zjednoczenie Ojczyzny oparte na ideach Dżucze.

Trzy karty zjednoczenia Ojczyzny, których autorem jest wielki wódz, to programowa wytyczna działania dla całego narodu koreańskiego, który pragnie przywrócenia jedności kraju. W walce o przywrócenie jedności odpowiednio do zmian zachodzących w sytuacji mogą ulegać zmianom konkretne metody, jednakże podstawowe zasady i pozycje rozwiązywania tego problemu nie mogą być zmieniane. Naszym zadaniem jest doprowadzenie do zwycięstwa wielkie dzieło zjednoczenia Ojczyzny na podstawie wspomnianych wyżej kart

niezależnie od tego, jak zmieni się w przyszłości sytuacja, w jakim kierunku będą rozwijać się wydarzenia.

Przestrzeganie zasady Dżucze, zachowując charakter narodowy w decydowaniu o losach kraju i narodu jest pryncypialną koniecznością dla osiągnięcia suwerenności i niezawisłości kraju, pomnożenia jego bogactwa i umocnienia potęgi, dla rozwoju i rozkwitu narodu. Znajdując się u steru naszej rewolucji wielki wódz towarzysz Kim Ir Sen zawsze strzegł i pomyślnie wcielał w życie oparty na Dżucze i narodowy charakter rozwoju oraz urzeczywistnił historyczne dzieło odrodzenia Ojczyzny, po czym zbudował na tej ziemi niezawisłe, samodzielne, zdolne do samoobrony socjalistyczne mocarstwo, wyraziście zademonstrował całemu światu niewyczerpane siły i talenty naszego narodu, jego niezłomnego ducha. Linia na zjednoczenie Ojczyzny i karty zjednoczenia, opracowane przez towarzysza Kim Ir Sena mają za punkt wyjścia zasadniczy wymóg utrzymywania opartego na Dżucze i narodowego charakteru walki, są wprost przepojone tym duchem. W walce o zjednoczenie i niezawisłość kraju powinniśmy konsekwentnie kierować się zasadą Dżucze i naszym charakterem narodowym - oto na czym polega główna gwarancja powodzenia w przywracaniu jedności Ojczyzny zgodnie z interesami i wymaganiami naszego narodu.

Problem zjednoczenia Korei musi być w każdym wypadku rozwiązany na zasadzie suwerenności narodowej. Przestrzeganie tej zasady to rzecz główna w zachowaniu opartego na Dżucze i narodowego charakteru rozwoju.

Wszystkie narody mają prawo samodzielnie rozstrzygać o swoim losie z całkowitą odpowiedzialnością za ten los zgodnie ze swoją własną wolą. Nikt nie ma prawa pozbawić narodu suwerennych praw, nikomu nie wolno dokonywać na nie zamachu. Zjednoczenie Ojczyzny to sprawa samego naszego narodu, to zagadnienie dotyczące jego prawa do samodzielności a nasz naród powinien

zrealizować je zgodnie ze swoją własną wolą i żądaniami, swoimi własnymi siłami, będąc prawdziwym gospodarzem w tej dziedzinie.

Aby doprowadzić do przywrócenia jedności na zasadzie narodowej samodzielności, każdy Koreańczyk powinien dysponować trwałą narodową samoświadomością i zdecydowanie odrzucać służalczość w stosunku do innych oraz orientowanie się na siły zewnętrzne.

Podczas gdy narodowa samoświadomość jest siłą ideową niezbędną dla pomnożenia potęgi narodu i rozkwitu kraju, to służalczość i orientowanie się na siły zewnętrzne stanowią ideową truciznę wywołującą serwilizm i bezkrwistość narodu. Służalczość i orientowanie się na siły zewnętrzne prowadzą do zguby kraju. Tę poważną naukę nasza partia - nie bez ofiar - wysnuła z długiej historii cierpień narodowych. Zagarnięcie naszego kraju przez imperialistów japońskich, niepowodzenia ruchu komunistycznego we wczesnym okresie, klęska ruchu nacjonalistycznego w kraju - wszystko to w ostatecznym wyniku było następstwem czołobitności tych, którzy nie wierzyli we własne siły, którzy uginali się służalczo przed wielkimi krajami.

W latach po wyzwoleniu Ojczyzny następujący kolejno po sobie rządcy Korei Południowej, którzy ugrzęźli w serwilizmie wobec USA, podporządkowali się ich agresywnej polityce i dokonywali pod ich kuratelą aktów zdrady wymierzonych przeciwko zjednoczeniu kraju. Istota problemu przywrócenia jedności Ojczyzny to odzyskanie odebranej przez siły zewnętrzne suwerenności narodu. Dlatego próbowanie rozwiązania tego problemu opierając się na siłach zewnętrznych jest głupim pomysłem równoznacznym z wieszaniem samemu sobie na szyi pętli niewoli.

Po to, aby obronić suwerenność narodu, uchronić jego godność i doprowadzić do zjednoczenia Ojczyzny zgodnie z wolą i interesami narodu, należy odrzucić serwilizm w stosunku do wielkich krajów oraz orientację na siły zewnętrzne, prowadzić zdecydowaną walkę przeciw ich agresji i ingerencjom w nasze sprawy wewnętrzne. Nie dopuścimy do żadnych prób ingerowania w sprawę zjednoczenia naszej Ojczyzny, prób realizowania swoich agresywnych zamiarów i dążenia do ustanowienia swojego panowania. Powinniśmy pod wysoko wzniesionym sztandarem samodzielności narodowej walczyć z jeszcze większą energią o zjednoczenie Ojczyzny oraz osiągnąć całkowitą suwerenność, niezawisłość kraju i narodu.

Aby dokonać samodzielnego urzeczywistnienia przywrócenia jedności Ojczyzny naród musi koniecznie posiadać swoje własne siły. Wielka konsolidacja całego narodu stanowi decydujący warunek samodzielnego i pokojowego zjednoczenia. Za zjednoczenie kraju ponosi bezpośrednio odpowiedzialność sam nasz naród i nikt nie może go zastąpić w walce o rozwiązanie tego problemu. Kiedy cały naród będzie silnie zespolony pod sztandarem wielkiej konsolidacji narodowej i kiedy zostaną stworzone niezawodne własne siły zdolne do zjednoczenia Ojczyzny, wtedy knowania wewnętrznych i zewnętrznych rozłamowców występujących przeciw zjednoczeniu Korei zostaną udaremnione a wielkie dzieło zjednoczenia zakończy się zwycięstwem.

Aby osiągnąć wielką konsolidację narodową należy przestrzegać zasady, której istota polega na tym, aby odłożywszy na bok różnice w ideologii, ideałach i systemach, wysunąć na pierwszy plan wspólne interesy narodu i na tej podstawie osiągnąć zespolenie. Zjednoczenie naszego kraju nie ma na celu rozwiązania sprzeczności klasowych występujących wewnątrz narodu ani też usunięcia zmagania między systemami społecznymi. Jest to dzieło narodowe

zmierzające do ugruntowania narodowej suwerenności w skali całego kraju. Bez narodu nie mogą istnieć ani klasy, ani warstwy, bez osiągnięcia samodzielności całego narodu niemożliwe jest również osiągnięcie samodzielności jego członków. Dzisiaj, kiedy zagadnienie zjednoczenia Korei stało się najwyższym zadaniem narodu, żadne klasy i żadne warstwy nie powinny stawiać swoich interesów ponad interesami ogólnonarodowymi. Wprawdzie istnieją wielkie różnice w ideologii i systemach społecznych występujących na Północy i na Południu kraju. Jednakże nie mogą one być ważniejsze niż wspólnota naszego narodu, która formowała się, krzepła i rozwijała na przestrzeni wielowiekowej historii. Jeżeli Północ i Południe uznają priorytet wspólnoty narodowej i wspólnych interesów narodu i będą razem dążyć do zjednoczenia Ojczyzny, to będą one w stanie doprowadzić do wielkiej ogólnonarodowej konsolidacji niezależnie od różnic w ideologii i systemach społecznych.

Miłość do Ojczyzny i narodu to wspólne idee i uczucia wszystkich członków narodu, to ideowy fundament narodowej konsolidacji. Gorąca miłość do kraju i narodu, stawianie ponad wszystkim godności narodu - takie są chlubne tradycje naszego narodu i właściwe mu cechy narodowe. Ten, w którego żyłach płynie krew Koreańczyka, kto przepelniony jest duchem narodu koreańskiego, obowiązany jest troskliwie strzec najlepsze cechy narodu koreańskiego. Dzisiaj dla Koreańczyków prawdziwy sens życia, prawdziwe szczęście polega na połączeniu swojego losu z losem narodu, na gotowości do poświęcenia się całkowicie świętej walce o zjednoczenie i niezawisłość Ojczyzny, o rozwój i rozkwit narodu. Wszyscy, którzy kochają swoją Ojczyznę, swój naród, którzy troszczą się o ich los, czy to na Północy, na Południu kraju, czy poza jego granicami, powinni jednoczyć się ze sobą pod sztandarem przywrócenia jedności Ojczyzny niezależnie od różnic w ideologii i ideałach, wyznaniach i poglądach politycznych, w klasach i warstwach.

Nalegamy na to, aby Północ i Południe, wznosząc się ponad różnice ideologiczne, odmienności w systemach, zapewniły współistnienie, wspólny rozkwit i obronę wspólnych interesów, aby połączyły wysiłki w celu urzeczywistnienia wielkiego dzieła przywrócenia jedności Ojczyzny. Będziemy kroczyć ramię przy ramieniu ze wszystkimi, którzy mają sumienie narodowe, którzy występują na rzecz zjednoczenia kraju niezależnie od tego, jaką dzielają ideologię, jakie jest ich wyznanie, choćby to był kapitalista czy generał, czy należał do rządzącej górnej grupy. Jeżeli ten, kto w przyszłości popełnił przestępstwa w stosunku do narodu, okaże skruchę z powodu swoich postępów i stanie po stronie narodu, to my nie będziemy go pytać o jego przeszłość i przejawiając wielkoduszność będziemy kroczyć z nim ramię w ramię.

Linia i polityka naszej partii zmierzające do wielkiej konsolidacji narodowej to polityka o szerokim zasięgu, polityka miłości do kraju, narodu i ludu. Niewzruszone przestrzeganie tej polityki w toku walki o zjednoczenie i niezawisłość Ojczyzny, o umacnianie jej potęgi i jej rozwój - to nasze niezmiennie stanowisko. Słuszność i żywotna siła linii na wielką konsolidację narodu, w której ucieleśnione zostały wszechstronnie idee miłości do kraju, narodu i ludu, znalazły dobitne potwierdzenie w długoletniej walce o odrodzenie Ojczyzny, o budowę nowego społeczeństwa i zjednoczenie Ojczyzny. Będziemy szanować ideologię, ideały i religię wszystkich partii politycznych, organizacji, wszystkich ludzi, którzy przepełnieni miłością do kraju, występują na rzecz zjednoczenia Ojczyzny, będziemy poszukiwać zbliżenia z nimi i tym samym wykonamy swoje powinności i obowiązek w stosunku do narodu.

Nie uciekać się do stosowania sił zbrojnych w procesie przywracania jedności Ojczyzny i osiągnąć ją drogą pokojową - takie jest nasze pryncypialne stanowisko, taka jest niezmienna linia naszej partii.

Nie ma żadnych uzasadnień do tego, aby nasi rodacy wzajemnie się sobie przeciwstawiali w procesie przywracania jedności naszego narodu. Także różnice w ideologii i systemach istniejących na Północy i na Południu nie mogą być przyczyną zastosowania sił zbrojnych. Ideologia i system nie są zaszczepiane przez kogokolwiek przez użycie przymusu, różnice w ideologii i systemach politycznych pomiędzy Północą i Południem nie mogą zostać zlikwidowane w drodze użycia przemocy. Jeżeli Północ i Południe naszego kraju będą ze sobą walczyć, to nasz naród zostanie skazany na katastrofę wojenną, a imperialiści będą towić ryby w mętnej wodzie. Pokojowe zjednoczenie Korei - to żądanie nie tylko naszego narodu, to pragnienie miłujących pokój narodów świata. Każdy kto kocha swój kraj i naród, kto ceni pokój, powinien dokładać wszelkich wysiłków do pokojowego zjednoczenia Ojczyzny.

Aby zapewnić pokój na Półwyspie Koreańskim i pokojowe przywrócenie jedności kraju należy występować przeciwko polityce agresji i wojny, trzeba prowadzić walkę o usunięcie groźby wojennej.

Nie prowadząc walki przeciwko polityce agresji i wojny nie można zapewnić pokoju, nie można wyobrazić sobie pokojowego przywrócenia jedności kraju. W rezultacie machinacji USA i rządców południowokoreańskich, wymierzonych przeciwko socjalizmowi i naszej Republice, obecnie na Półwyspie Koreańskim zaostrza się napięta sytuacja i powstaje niebezpieczeństwo wybuchu wojny w jakimkolwiek momencie.

Zagadnienie złagodzenia napięcia i usunięcia zagrożenia wojennego w naszym kraju może być rozwiązane tylko w takim wypadku, kiedy USA zrezygnują ze swojej wrogiej polityki prowadzonej w stosunku do naszej Republiki i pomiędzy

KRL-D i USA zostanie zawarty układ pokojowy. Nasza Republika i USA pod względem jurydycznym jak dotąd znajdują się jeszcze w stanie przejściowego przerwania ognia a na Półwyspie Koreańskim nie zostało usunięte niebezpieczeństwo wybuchu wojny. W celu zlikwidowania tego niebezpieczeństwa i zapewnienia zagwarantowanego pokoju należy zawrzeć układ pokojowy pomiędzy nami a USA i ustanowić nowy system zapewnienia pokoju. Jednocześnie należy na nowo potwierdzić porozumienie o nieagresji pomiędzy Północą i Południem, które zostało już publicznie proklamowane, ściśle wypełniać wypływające z niego zobowiązania.

W obecnym czasie Stany Zjednoczone Ameryki, wypowiadając się werbalnie o „zakończeniu zimnej wojny” i „złagodzeniu napięcia”, starym zwyczajem w dalszym ciągu pokładają nadzieje na polityce „z pozycji siły”. Nieustannie grożą nam manewrami wojskowymi i innymi agresywnymi akcjami, aktywnie podjudzają rządców południowokoreańskich do prowokacji wojskowych. Próba rzucenia nas na kolana za pomocą zagrożenia wojennego lub przez presję militarną - to zamysł głupi i niebezpieczny.

Będziemy zdecydowanie bronić naszego socjalizmu i nie dopuścimy do zakusów na suwerenność naszego kraju i godność naszego narodu. Umacnianie naszych rewolucyjnych sił zbrojnych w związku z wojennymi prowokacjami imperialistów i rządców Południowej Korei oraz zapewnienie bezpieczeństwa kraju i jego narodu - to nasze zgodne z prawem posunięcia samoobronne. Wojownicze koła imperialistyczne nie powinny poddawać próbie nasz potencjał militarny za pomocą zastosowania siły zbrojnej, nie powinny usiłować zastraszyć nasz naród czy rzucić go na kolana posługując się groźbą wojenną i wojennymi prowokacjami. Tego rodzaju nierozumne akcje mogą pociągnąć za sobą katastrofalne następstwa. Jest to niebezpieczne awanturnictwo. My nie

chcemy wojny i niezmiennie dokładamy wysiłków, aby zjednoczyć kraj na zasadach pokojowych.

Najbardziej racjonalna droga normalnego rozwiązywania problemu przywrócenia jedności Ojczyzny to zjednoczenie kraju na podstawie konfederacji.

Koreańczycy pragną, aby zjednoczenie Ojczyzny nastąpiło jak można najszybciej i w sposób racjonalny możliwy do przyjęcia przez każdą stronę. Minęło już pół wieku od czasu, kiedy na Północy i na Południu kraju ustanowione zostały różniące się wzajemnie od siebie systemy społeczno-polityczne. W tych warunkach, jeżeli podejmie się dzisiaj próbę zjednoczenia kraju, przyjmując dla obydwóch jeden z dwóch systemów, to raczej pogłębi to rozłam, pociągnie za sobą niepowetowane nieszczęścia narodowe, aniżeli doprowadzi do przywrócenia jedności kraju.

Biorąc za punkt wyjścia usilne żądania naszego narodu oraz realną rzeczywistość, która ukształtowała się w kraju, najlepszą drogą do najszybszego zjednoczenia Ojczyzny jest utworzenie jednego państwa narodowego poprzez powołanie do życia konfederacji opartej na zasadzie: dwa systemy, dwa rządy - w ramach jednego narodu i jednego państwa.

Zjednoczenie kraju w drodze utworzenia konfederacji, to racjonalny, bezstronny sposób zjednoczenia, wykluczający uznanie dominacji lub interesów tylko jednej z dwóch stron i wyrządzenie uszczerbku drugiej stronie. Taki sposób zjednoczenia będzie sprzyjać likwidacji niebezpieczeństwa wojny, które stale istnieje na Półwyspie Koreańskim, a także zapewnieniu pokoju i bezpieczeństwa na całym świecie.

Wraz ze zjednoczeniem kraju w drodze konfederacji nasz naród będzie mógł uzyskać swoje suwerenne prawa w skali całego kraju, osiągnąć wielką konsolidację jako jeden naród, a wtedy nasz kraj stanie się samodzielnym, miłującym pokój, neutralnym, jednym narodowym państwem. Zjednoczone państwo konfederacyjne nie będzie czynić zamachów na interesy krajów sąsiednich, nie będzie stanowić dla nich zagrożenia.

Nie przejawiając najmniejszych wahań przy wszelkich trudnościach i próbach, będziemy nadal kroczyć zdecydowanie drogą zjednoczenia Ojczyzny, kierując się trzema kartami zjednoczenia Ojczyzny wysuniętymi przez wielkiego wodza towarzysza Kim Ir Sena.

Polepszenie stosunków pomiędzy Północą i Południem jest pilnie niezbędne dla osiągnięcia samodzielnego i pokojowego zjednoczenia Ojczyzny.

Tylko wtedy, gdy nastąpi przekształcenie stosunków między Północą a Południem, opartych obecnie na braku zaufania i zmaganiu się ze sobą, w stosunki zaufania i pojednania, będzie możliwe osiągnięcie samodzielnego i pokojowego przywrócenia jedności Ojczyzny zjednoczonymi siłami całego narodu.

Dzisiaj narodowe dążenie do zjednoczenia Ojczyzny jest silne jak nigdy dotychczas, jednakże stosunki pomiędzy Północą i Południem pozostają bezprzykładnie napięte i zaostrzone. Obecni rządcy Korei Południowej, zaniepokojeni nietrwałością swojej władzy, która zaczęła się chwiać, nie biorący pod uwagę ani losu narodu, ani zjednoczenia kraju, szukają wyjścia w zaostrzeniu napięcia i konfliktu między Północą i Południem. Doprowadzają oni do skrajnej wrogości stosunki między Północą i Południem i działając wspólnie z siłami zewnętrznymi nasilają bez precedensu prowokacyjne akcje mające na

celu rozpętanie wojny przeciwko Północy. Po objęciu rządów w Południowej Korei przez obecną „władzę”, między Północą i Południem nie wytwarza się atmosfera pojednania, lecz przybierają na sile zmagania się, nie staje się bliższy pokój, lecz niebezpieczeństwo wojny. Doprowadzenie stosunków pomiędzy Północą i Południem do niebywałego wcześniej skrajnie niebezpiecznego stanu, to popełnione przez zdrajców przestępstwo, dla którego niema przebaczenia i które obecni rządcy południowokoreańscy popełnili przeciw zjednoczeniu.

Aby uzdrowić stosunki pomiędzy Północą i Południem i doprowadzić do przełomu w dziedzinie przywrócenia jedności Ojczyzny, trzeba przede wszystkim, aby rządcy południowokoreańscy nie opierali się na siłach zewnętrznych i nie uciekali się do „wzajemnego wspierania się” z nimi, lecz zajmą pozycję suwerenności narodowej, połączyli siły ze swoimi rodakami i odrzucali siły zewnętrzne.

Albo suwerenność narodowa, albo oparcie się na siłach zewnętrznych - taki jest wybór oznaczający zjednoczenie lub rozłam, patriotyzm albo zdradę. Ten, kto obróciwszy się plecami do narodu, odwraca się od samodzielnych sił narodu i opierając się na siłach zewnętrznych kroczy drogą „wzajemnego wspierania się” z nimi, zostanie odrzucony przez naród, nie uniknie potępienia przez historię. Tylko wtedy, kiedy rządcy południowokoreańscy, kierując się miłością do Ojczyzny i narodu zajmą pozycję suwerenności narodowej, stosunki pomiędzy Północą i Południem będą mogły rozwijać się na podstawie zaufania i pojednania, tylko wtedy zostanie dokonany wyłom w murze przeszkadzającym zjednoczeniu Ojczyzny.

Rządcy południowokoreańscy powinni zmienić swoją politykę i zająć pozycję suwerenności narodowej -uczynić wszystko w imię narodu i opierać się na nim.

Powinni oni prowadzić politykę mającą na celu zespolenie się ze swoimi rodakami oraz wspólne rozwiązywanie losów Ojczyzny i narodu.

Likwidacja politycznej przeciwstawności pomiędzy Północą i Południem stanowi pierwszoplanowy warunek polepszenia stosunków pomiędzy Północą i Południem. Rozwiązanie tego zagadnienia doprowadzi do usunięcia konfrontacji wojskowej a następnie do narodowego pojednania i zespolenia.

Rządcy południowokoreańscy, kierując się świadomością prawdziwego współrodaka powinni zastąpić swoją wrogą wobec nas politykę, nastawioną na konflikt z Północą, polityką koalicji i pojednania z Północą. Nie powinni oni działać na rzecz niedostatecznego zrozumienia i nieufności pomiędzy Północą i Południem oraz stwarzać przeszkód na drodze narodowego pojednania i zespolenia.

Wraz z polityczną przeciwstawnością Północy i Południa konieczne jest usunięcie konfrontacji wojskowej i złagodzenie napięcia.

Konfrontacja wojskowa pomiędzy Północą a Południem nie tylko rodzi nieufność i brak zrozumienia pomiędzy rodakami, stanowi przeszkodę dla wzajemnego zaufania i pojednania, lecz może także zaostrzyć napięcie i doprowadzić do narodowej katastrofy. Bez likwidacji konfrontacji wojskowej nie można spodziewać się ani polepszenia stosunków pomiędzy Północą i Południem, ani pokoju na Półwyspie Koreańskim, ani nie można oczekiwać pokojowego zjednoczenia kraju.

Obecnie w Korei Południowej rozprawia się o rzekomej „groźbie napaści na Południe”. W rzeczywistości zaś na naszym półwyspie nie istnieje „groźba napaści na Południe”, lecz realna groźba napaści na Północ. Jeżeli na Półwyspie

Koreańskim zostanie usunięta groźba napaści na Północ, to zaniknie także konfrontacja wojskowa pomiędzy Północą i Południem.

Rządcy południowokoreańscy powinni zaniechać niebezpiecznej polityki wojny i kroczyć nie drogą zaostrzenia napięcia, lecz drogą jego łagodzenia. Należy położyć kres powiększaniu w Południowej Korei sił zbrojnych, w tym dostarczaniu tu uzbrojenia z innych krajów, zaprzestać wspólnych manewrów wojskowych z udziałem wojsk innych krajów oraz ryzykownych akcji wojskowo-prowokacyjnych.

Interesy likwidacji konfrontacji pomiędzy Północą i Południem oraz osiągnięcia narodowego pojednania i zespolenia wymagają demokratyzacji życia społeczno-politycznego w Korei Południowej. Bez względu na to, kto objąłby ster władzy w Korei Południowej, dopóki istnieje tam panowanie faszystowskie, nie można zlikwidować stanu konfrontacji pomiędzy Północą i Południem, nie wolno nawet myśleć o swobodnym uczestnictwie w dyskusowaniu problemów zjednoczenia Ojczyzny i swobodnej działalności wszystkich partii politycznych, różnych grup i warstw ludności Korei Południowej. Tym bardziej, dopóki obowiązują takie drakońskie i anty-ludowe prawa wymierzone przeciwko zjednoczeniu, jak „ustawa o bezpieczeństwie państwowym”, zgodnie z którą rodacy są traktowani jak wrogowie, a kontakty i wymiana pomiędzy narodem, działaczami różnych kół Północy i Południa są uważane za przestępstwo, dopóki patrioci - zwolennicy zjednoczenia są poddawani w Korei Południowej represjom, w żadnym wypadku nie osiągnie się narodowego pojednania i zespolenia, nie nawiąże się kontaktów i wymiany pomiędzy Północą i Południem. Trudny proces ruchu na rzecz przywrócenia jedności Ojczyzny, który rozpoczął się wraz z rozbiciem narodu, wykazuje, że nie należy spodziewać się żadnych zwrotów w stosunkach pomiędzy Północą i Południem,

dopóki nie zostanie zlikwidowana „ustawa o bezpieczeństwie państwowym” w Korei Południowej.

Dzisiejsza rzeczywistość, kiedy to w Korei Południowej demokratyczne siły zjednoczenia przejawiające nastawienie demokratyczne podlegają represjom na mocy „ustawy o państwowym bezpieczeństwie”, kiedy skrajnemu pogorszeniu się uległy stosunki pomiędzy Północą i Południem, wymaga nie cierpiącego zwłoki rozwiązania zadania demokratyzacji społeczeństwa. Koniecznie powinna być zlikwidowana „ustawa o bezpieczeństwie państwowym”, która skazuje ludność południowokoreańską na cierpienia i wyrządza szkody całemu narodowi, powinny być zapewnione swobody polityczne i prawa demokratyczne, w tym wolność uczestnictwa w dyskusowaniu nad problemem zjednoczenia Ojczyzny oraz wolność dla działalności partii politycznych, różnych grup i warstw ludności Korei Południowej.

Takie problemy, których rozwiązania się domagamy, powinny być koniecznie rozwiązane dla uzdrowienia stosunków pomiędzy Północą a Południem i stworzenia nowej sytuacji w interesach przywrócenia jedności Ojczyzny.

Jeżeli w przyszłości rządcy południowokoreańscy, wyrzekając się prowadzonej dzisiaj antynarodowej polityki konfrontacji, wymierzonej przeciwko przywróceniu jedności, wykażą - zgodnie z pragnieniami całego narodu - swoimi działaniami praktycznymi pozytywne zmiany, to my w dowolnym czasie będziemy prowadzić z nimi szersze rozmowy o losie narodu i będziemy dokładać wspólnych wysiłków do zjednoczenia Ojczyzny. Będziemy obserwować działania rządców południowokoreańskich, ich podejście do problemów i zajmowane pozycje.

Aby prawidłowo rozwiązać problem koreański, wszystkie zainteresowane państwa powinny także odegrać pozytywną rolę, zajmując bezstronne pozycje - pozycje polegające na wspomaganiu przywrócenia jedności Korei. Powinny one szanować suwerenność naszego narodu i przejawianą przez nasz lud wolę zjednoczenia, aktywnie przyczyniać się do tego, aby nasz naród zdołał rozwiązać zagadnienie zjednoczenia Ojczyzny samodzielnie, na zasadach pokojowych.

USA, będąc czynnikiem zainteresowanym, ponoszącym bezpośrednią odpowiedzialność za rozwiązanie problemu koreańskiego, powinny w trybie obligatoryjnym wypełnić złożone przez nie same zapewnienia i zobowiązania. USA powinny radykalnie zmienić swoją tracącą anachronizmem politykę w stosunku do Korei i nie stwarzać dalszych przeszkód na drodze samodzielnego i pokojowego przywrócenia jedności Korei. Nie chcemy uważać USA za swojego wiecznego wroga, pragniemy, aby stosunki pomiędzy KRL-D i USA uległy normalizacji. Jeżeli USA, odstąpiwszy od starej koncepcji z czasów „zimnej wojny”, będą podchodzić do problemu koreańskiego nie z pozycji siły i będą przyczyniać się do ustanowienia pokoju na Półwyspie Koreańskim i do zjednoczenia Korei, to rozwój stosunków pomiędzy KRL-D i USA będzie odbywał się w lepszym kierunku zgodnie z interesami narodów obydwóch krajów.

Japonia powinna wykazać szczerą skruchę z powodu swoich popełnionych w przeszłości grzechów, kiedy przyniosła ona naszemu narodowi niezliczone nieszczęścia i cierpienia, i zgrezgowawszy z prowadzenia wrogiej polityki w stosunku do naszej Republiki, nie powinna zajmować się działaniem przyczyniającym się do rozłamu Korei i przeszkadzającym jej zjednoczeniu.

Wtedy i my będziemy odnosić się przyjaźnie do swojego sąsiada-Japonii, a nienormalne dzisiaj stosunki koreańsko-japońskie będą się polepszać.

Droga walki naszego narodu o zjednoczenie Ojczyzny nie jest gładka, ale najgłębsze pragnienie narodu — zjednoczenie Ojczyzny -zostanie na pewno urzeczywistnione.

Po zjednoczeniu Korei nasza Ojczyzna będzie zgodnie z prawem występować na arenie międzynarodowej jako potężne, suwerenne, niezależne państwo mające 70-milio-nowa ludność, a nasz naród będzie cieszył się sfawą jako naród utalentowany, godny i wielki.

Powinniśmy prowadzić ogólnonarodową walkę o wcielenie w życie testamentu wielkiego wodza towarzysza Kim Ir Sena w sprawach zjednoczenia kraju, przybliżając ten historyczny dzień, kiedy siedemdziesiąt milionów naszych rodaków będzie szczęśliwie żyć na ziemi zjednoczonej Ojczyzny.